

Em Vẫn Đi

Như cơn mưa ập đến thật bất ngờ,
Đất chưa kịp dang tay hứng vội.
Như trận cuồng phong thét gào giận dữ,
Hơi nóng mùa hè chưa kịp tan đi.

Em xa anh,
Còn lại những gì.
Đất vẫn khô cằn,
Mùa hè vẫn nóng.
Vết thương lòng ngàn đời cháy bỏng.
Em vẫn thăm thì,
Và em vẫn cứ đi.....

Khánh Chinh

Thơ Hồng Phi

Độc Hành Ca

**Khóc tặng Tạ Ký
H.P.**

Không có sừng, ta cứ gổ ly,
Rượu tràn cho nhẹ bước chân đi.
Đôi mắt ai chìm trong đáy cốc
Mơ màng khanh tướng để mà chi?

Bụi đường đỏ thắm cơn ly loạn
Râu tóc xanh xao lở ước thề
Tuổi trẻ không làm nên chí lớn
Thì về kể mất cho hiền thê.

Dừng sĩ dưới trăng mài kiếm thép
"Thời lai đề điều" chuyện xưa nay.
Công danh phù thế càng nghe thẹn
Sông núi tang thương dựng nét mây.

Hỡi ơi! nỗi buồn râu tóc bạc
Nói rằng, nhỏ lệ khóc chua cay.
"Thế sự du du" hờn lửa đạn
"Vô cùng thiên địa" ngựa bàn tay.

Một mình gõ nhịp, mình ca hát
Ai lắng nghe ta chốn bụi trần?
"A ha chí lớn trong thiên hạ
Không dựng đây trong mắt mỹ nhân."

Bao giờ chân mỏi, ta dừng bước
Trái chiếu đêm trăng tựa gối nằm.
Chợ giấc dốc nghiêng hồ rượu trọc
Âm thầm giọt lệ khóc tri âm.

Hồng Phi
(15/3/95)